

[Lone Dybkjær]

med Konservative i regeringen, at Venstre så på den måde går ud og profilerer sig og siger: Jamen hvis vi havde bestemt, havde det set fuldstændig anderledes ud.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at det kunne vi alle sammen sige. Hvis Det Radikale Venstre havde bestemt, havde det også set helt anderledes ud. Jeg er overbevist om, at Socialdemokratiet ville sige, at hvis det havde bestemt, havde det minsandten også set anderledes ud, og så fremdeles. Det har ikke noget formål, og jeg kan kun sige, at jeg er glad for, at det ikke lykkedes Venstre på det tidspunkt at få ødelagt forløbet. Det kunne man meget vel have risikeret, og jeg synes som sagt, at det var en utrolig illoyal handling, selvfølgelig specielt over for en regeringspartner – det må regeringspartnere tage sig af – men også over for os andre, der forhandlede på det tidspunkt.

Efter disse bemærkninger skal jeg i øvrigt gå over til et par betragtninger over selve forslaget. Man kunne selvfølgelig fremhæve mange ting i det samlede resultat, men det afgørende for os er, at vi har opnået de mange uddannelsespladser, som jeg har været inde på, og at vi samtidig har fået nogle reformer, som vi synes er rigtige. En af de reformer, som vi specielt synes er rigtig, er, at man går fra passiv til aktiv hjælp. Det er jo en direkte opfølgning af den tidligere socialminister Aase Olesens tankegang. Det er den, som bl.a. ordføreren for SF, fru Lilli Gyldenkilde, har angrebet temmelig hårdt.

Jeg synes, det er en rigtig måde, det er gjort på. Det er direkte ødelæggende for unge mennesker efter en meget kort arbejdsperiode at få udbetalt høj kontanthjælp. Hvis man har haft et sæsonarbejde 3 måneder i Tivoli, er man berettiget til den høje kontanthjælp; selv om man kun er 18–19 eller 20 år, kan man få den, uden at man behøver at gøre noget. Som min udmærkede datter siger: Mor, hvordan har du nogen sinde forestillet dig at mine kammerater vil gå ned på den lave SU? At hun synes, at SU er for lav, er til debat i familien.

Men under alle omstændigheder er tankegangen den, at hvis man har fået den høje kontanthjælp, så er det naturligvis svært at gå ned på den lavere SU. Derfor har vi været stærke tilhængere af, at der kom et arbejdskrav i retning af, at man skal have haft 12 måneders indtjening, før man kommer på den høje kontanthjælp. På det punkt er vi nok holdningsmæssigt

forskellige her i salen, bl.a. fru Lilli Gyldenkilde, ser det ud til, og muligvis også Socialdemokratiet mener noget andet, men i hvert fald er det De Radikales holdning, at det simpelt hen ikke er godt for de unge at komme ind i systemet på den facon.

Derfor har vi også været tilhængere af regeringens forslag om, at der kun skulle være høj optjening for dem, der var på beskæftigelsestilbud eller i løntilskudsordninger i det private erhvervsliv, ud fra den betragtning, at det er synd, hvis de unge på et meget tidligt tidspunkt ved hjælp af et beskæftigelsesprojekt bliver sat i et ganske bestemt fagområde. Det er jo det, der sker i og med, at man bliver tilknyttet en fagforening og arbejdsløshedskasse, som jo i reglen hører sammen. På et meget tidligt tidspunkt i sit liv går man ved et i virkeligheden totalt tilfældigt beskæftigelsesprojekt – for man er stort set jo nødt til at tage det, som kommunen tilbyder – ind i et ganske bestemt livsforløb. Derfor har Det Radikale Venstre ment, at den type arbejde ikke skulle berettige til, at man blev fastlåst i en ganske bestemt fagforening i dagpengesystemet. Også her må vi erkende, at der er klare holdningsmæssige forskelle, og vi må bare konstatere, at de er der.

Omkring den 2. g-dag vil jeg godt sige, at jeg er glad for, at Socialdemokratiet har arbejdet så aktivt, som Socialdemokratiet har i denne sammenhæng, omkring retssikkerhedsproblemet, og jeg vil også kvittere over for Socialdemokratiet for, at det har lavet forslaget om forsikringsordningen, som jeg noterede mig at specielt Venstres ordfører, hr. Helge Sander, hæftede sig ved. Jeg synes også, at det er en konstruktiv idé, og jeg håber ligesom hr. Helge Sander, at det bliver i den retning, løsningen går, og at vi kan finde frem til et fornuftigt forslag.

Men jeg synes, det er rigtigt, at vi får den 2. g-dag, fordi jeg mener, det vil påvirke arbejdsgiverne i retning af at tilrettelægge et mere hensigtsmæssigt forløb og ikke benytte sig af hjemsendelse på den måde, som det i hvert fald kan ske i dag. Lad os ikke sige, at det sker, men det kan i hvert fald ske i dag.

Omkring supplerende dagpenge – og jeg ser med glæde, at fru Lilli Gyldenkilde har sat sig til rette ved ordførerbordet – vil jeg sige, at jeg simpelt hen er uenig i de betragtninger, SF gør. Jeg er simpelt hen uenig i, at det er en 100 pct. dårligt stillet gruppe. Der er ingen som helst